

SCÉNÁŘ: Jan Tichý

Matěj: Pan Tichý není tichý, potichu k tématům, která zasáhla do jeho života. Je spisovatelem a publicistou, který o zásadních věcech píše pravdivě, ale i s nadsázkou a humorem.

Viky: Chtěl být lékařem, doktorem, nikdy se jím však nestal, protože...

Pamětník:

... kádrováci rozhodli jinak.

Viky: Nakonec se stal učitelem.

Pamětník: Jsem doktor nesměl bejt, přitom bych vyšetřoval jednoho pacienta a ani bych neměl čas se s ním o politice bavit, ale protože byl zrovna v tom roce nedostatek učitelů, tak mě přijali kupodivu na pedagogické institut a jedenáct let, dokud jsem to vydržel, tak jsem moh vlastně učit a ovlivňoval jsem desítky žáků každéj den a nevadilo to, že jo.

Dominik: Jeho literární záběr je pestrý od publicistiky, prózy až po kovbojky.

Pamětník:

Takže ono to není jeden jako nějaký jeden plynulej proces, ale spíš to je, jak člověk reaguje, jak člověk reaguje na podněty.

Anička: Například literárním podnětem bylo přečtení knihy Succubus od Honorého de Balzaca. Novelu poté zdramatizoval a úspěšně se hrála v divadle Orfeus v Praze. Námětem je...

Pamětník:

... čarodějnický proces, že jo, ženu, kterou obžalují z čarodějnictví, všichni na ni ukazují, všichni volají, že je nutno se ní vypořádat, a takže ji nakonec upálí a je to vlastně věčný téma, že jo, člověk který se ničím neprovinil a veřejný mínění proti němu se vlastně spikne a von na to doplatí životem.

Matěj: Po seznámení se s tematikou konce druhé světové války v regionu – konkrétně s příběhem osmi německých civilistů mučených a zastřelených bez soudu 2. června 1945 na novoborském náměstí, a primáře, který přišel o život během divokého odsunu kdesi u Šluknova,

Pamětník:

... takže tak zase tímhle způsobem vznikla ta knížka Třicet dva hodin mezi psem a vlkem.

Viky: Postřelení Němci dodnes leží v neoznačeném hromadném hrobě za hřbitovem. V porevoluční době byl na náklady pozůstalých se souhlasem zastupitelstva vybudován symbolický hrob. Odpůrci se snažili ovlivnit veřejné mínění. Emoce a vyhocené situace odpůrců se označují jako „boj o kámen“.

Matěj: Pan Tichý a jeho tvorba je věc, která by neměla být zapomenuta, protože historie nejsou...

Pamětník:

... jenom bitvy a vrcholný politici, ale každý z nás tu historii prožívá po svém a nějak musí časem reagovat nebo se i uplatnit a vlastně tu historii taky ovlivňujeme